

Behandling fremkomne Ytringer. Den foreslaaede Paragraph indeholder ikke Andet, end hvad der følger af en streng retlig Betragtning af Forholdet, men vi have anseet det for nyttigt, at Reglerne i et Forhold af saa praktisk Natur, som det foreliggende, udtaltes udtrykkeligt til Efterretning for de Contraherende.

Indholdet af Forslaget under Nr. 6 vil ligeledes erkendes for selvsølgeligt, men bør dog vistnok ikke savnes.

I Henhold til Foranstaaende forelægge vi saaledes følgende Forslag:

Af S. Andersen, Larsen, Lehmann og Poulsen:

Principalt:

1) a) I § 1 udgaae Ordene: „paa to eller flere Personers Levetid“.

b) Resten af Lovudkastet bortfalder.

c) Titlen forandres til: „Forslag til Lov, hvorved Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 ophæves.“

Af Krieger, Moltke og Steel, subsidiairt tiltraadt af Udvalgets 4 andre Medlemmer:

2) Efter § 2 indskydes følgende nye Paragrapher:

§ 3.

Det skal stedsse staae den, der har overtaget en Bondegaard i Forpagtning i Henhold til Frd. 15de Juni 1792 § 11, jfr. Pl. 7de Juni 1806, frit for, uden Bortforpagterens Samtykke, i levende Live at afstaae Forpagtningen til Søn, Sønnesøn, Dattersøn, Svigersøn eller Stedsøn.

§ 4.

Naar den, som har overtaget en Bondegaards Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 § 11, jfr. Pl. 7de Juni 1806, afgaaer ved Døden, inden Forpagtningstiden er omme, bliver Forpagtningsretten for den tilbagestaaende Deel af Tiden, hvis der ikke af Forpagteren er raadet over den ved et-efter de almindelige Regler gyldigt Testamente, og den ellers overtages af den længstlevende

Ugtefælle eller en af Arvingerne, til Fordeel for Boet at afhænde ved offentlig Auction, forsaavidt ikke alle Bedkommende med Bortforpagterens Samtykke, enes om Salg underhaanden.

§ 5.

Den, der i Henhold til foranstaaende Paragrapher indtræder i Forpagtningsforholdet, har for den tilbagestaaende Deel af Forpagtningstiden samme Rettigheder og Forpligtelser som hans Formand, navnlig ogsaa med Hensyn til den i Forpagtningscontracten betingede Sikkerhed.

3) § 6.

Ved Beregningen af del Stempelpapir, der efter Lov af 19de Februar 1861 § 39 skal benyttes til de i denne Lov omhandlede Forpagtningscontracter, lægges det regelmæssige Afgiftsbeløb til Grund, uden Hensyn til den for en kortere Tid betingede Nedsættelse eller Forhøjelse.

4) § 7.

De om Fæstebrevs Thinglæsning, deres Indførelse i Fæsteprotocolleerne og disses Efterhyn gjældende Bestemmelser skulle og være anvendelige paa de i Henhold til Frd. 15de Juni 1792 § 11 og nærværende Lov indgaaede Forpagtningscontracter.

5) Istedetfor § 3 sættes følgende nye Paragraph:

§ 8.

Indsættes der i en om en Bondegaard paa mindst 50 Aar indgaaet Forpagtningscontract, der skal træde i Stedet for en Fæstecontract, Bestemmelser, som ere i Strid med nærværende Lov, ere de uden al Retskraft. Enhver mod Bestemmelsen i § 2 betinget Betaling er derfor at betragte som ikke betinget. Navnlig skal dette og, forsaavidt Forpagtningsafgiften for noget af de senere Aar maatte være fastsat høiere i Forhold til Afgiften i noget af de første Aar, end efter § 2 tilladt, gjælde om den Afgiftsdele, der saaledes overstiger den Lovlige Grænse. Et det ulovligt betingede Beløb allerede betalt,